

PARLAMENT

Àngel Olivé Gatell

Vocal de la junta de l'Associació d'Amics de la Biblioteca Museu Víctor Balaguer

Parlament de la presentació del Butlletí de la Biblioteca Museu Balaguer

El 26 d'octubre de 2008

Bon dia

|9

Sr. Alcalde i president de l'Organisme Autònom de Patrimoni Víctor Balaguer, president dels Amics, senyores i senyors.

Encara que ja s'expliquen amb escreix en el nou Butlletí les diferents èpoques intermitents d'aquesta publicació, m'han demanat que doni la versió viscuda de les dues anteriors de què es va fer càrrec el desaparegut Centre d'Estudis.

La que va del 1953 al 1958 es degué a la iniciativa d'un grup d'estudiosos locals després d'haver aconseguit, per fi, la creació del Centre d'Estudis dins la Fundació balagueriana com a fruit de la primera Assemblea intercomarcal d'investigadors de Martorell de l'any 1950, trobada d'ampli abast gràcies a l'empenta de l'entusiasta arqueòleg i erudit Albert Ferrer Soler, veritable peó incansable junt amb altres especialment de Martorell i Igualada com l'Isidre Clopas i el Joan Mercadé tot acompanyant figures destacades: el cerverí Agustí Duran i Senpera, el reusenc Josep Iglesias i el vilafraquí Emili Giralt, amb la presència de Pau Vila.

Però he de reafirmar alguna cosa que s'ha dit, tant per la benvolguda Montserrat Comas en el retrat de la Teresa Basora com per part de l'investigador Canales, qui ha encertat moltes qüestions en la investigació que ha fet de la Vilanova de la postguerra.

Em refereixo a la publicació *Folklore* que va néixer el 1950 en el si de la Secció Folklorica. En els articles i confecció hi participàvem els estudiosos que vàrem assistir a Martorell, entre ells en Joan Orriols Carbonell, o bé que hi col·laboraren com els enyorats Teresa Basora o Albert Virella.

Folklore va sorgir immediatament després de l'Assemblea de Martorell i d'haver-nos traslladat a Igualada a prendre exemple i referència del modèlic Centre d'Estudis Comarcals amb Joan Mercadé al davant, amb qui va connectar l'Albert Ferrer, veritables capdavanters del moviment comarcalista que es va eixamplar i ampliar de seguida.

Aquests són els antecedents del *Boletín* que es va fer per fascicles que després relligava cadascú. Puc dir amb tota convicció que si *Folklore* recollia les inquietuds de les Assemblees d'estudis

10| locals i comarcals, de les quals donava puntual notícia, també ho feia el nou *Butlletí* que va substituir *Folklore*. Qui no n'estigui convençut, d'aquesta responsable asseveració, que es fixi en la coincidència de dates. El *Boletín* apareix el 1953, el mateix any que deixa de publicar-se *Folklore*. Podria considerar-se una coincidència. Jo us puc assegurar que donava continuïtat al treball iniciat pels investigadors que vetllàvem per l'estudi de la nostra identitat local i comarcal i el reafirmàvem.

L'etapa següent va ser del 1980 al 1985, motivada per la línia que es va traçar una colla de joves amb Oriol Pi de Cabanyes al davant, que van agafar les regnes del renovat Centre d'Estudis. Gràcies a l'entusiasme de tots ells va eixir la necessitat d'explicitar els seus treballs en una publicació que va renéixer gràcies a l'autonomia de què s'havia dotat el Centre d'Estudis en els nous estatuts redactats en Assemblea. No comptàvem amb els recursos econòmics per tirar-lo endavant. El Patronat anava coix. Bancs i caixes van ajudar-nos amb els seus anuncis.

El primer coordinador del Butlletí va ser el president de la Secció de Bibliografia, en Sixte Moral, que no va defallir mai. Gràcies a la constància va ser possible l'edició, que altres van continuar després amb la mateixa empenta en les successives Juntes.

Tan de bo la nova represa perduri en el temps, ara que la torxa l'ha agafat l'Associació dels Amics de la Biblioteca Museu Víctor Balaguer. Que visqui molts anys! I que no faci aigües. Que no sigui com els ulls del riu Guadiana.

Si aviat farà 30 anys, el 14 de gener de 1979, vaig dir "L'esperit que ens ha de guiar", referint-me a Víctor Balaguer, ara podem dir que plana sobre tots nosaltres, els que creiem en els valors humans i que cada vegada més sabem qualitats noves d'aquest personatge tan valuós, amb el qual ens anem identificant col·lectivament.